

have arbejdet ved andre Ting, men dog delvis ved Landbrug, ofte ønske at komme i Besiddelse af en Jordlod, og man har i Kommissionen erkendt, at deres hele økonomiske Vilkaar ogsaa fuldt ud berettigede dem dertil. Derfor er Udvalget enedes om ogsaa at medtage dem, naar de, som det hedder, delvis ernære sig ved Landbrugsarbejde. *Delvis* er naturligvis et ubestemt Udtryk, men man har søgt i Betænkningen at fastsætte, hvad derved skulde forstås, idet det hedder, at det for Kommissionen skal godtgøres, at de i det mindste have $\frac{1}{5}$ af deres aarlige Fortjeneste ved almindeligt Landbrugsarbejde. — Ændringsforslagene Nr. 7, 8 og 9 til § 6 gaa ud paa at forandre den Kornafgift, som foreslaas af offentlig Jord, til en bestemt Pengedydelse.

Under Ændringsforslag Nr. 12 foreslaar Udvalget, at Ordet „undtagelsesvis“ i § 7 udgaar. Det hedder jo i § 7, at Ejendommens Laaneværdi er 5000 Kr. og kun undtagelsesvis, hvor Egnens Jordpriser ere særlig høje, kan gaa der over. Dette „undtagelsesvis“ have vi ment burde udgaa, for at det ikke skal give Anledning til Misforstaaelse og forskellig Benyttelse af disse Lovbestemmelser.

I Forbindelse hermed staar Ændringsforslag Nr. 17, der gaar ud paa, at hvis Kommissionen finder, at Ejendommens Laaneværdi bliver for høj, skal Andrageren have Lov til at henvende sig til Ministeren for at faa en ensartet Fortolkning og undgaa, at de forskellige Kommissioner fortolke disse Bestemmelser paa forskellig Vis. Nr. 17 omfatter desuden ogsaa alle de forskellige Ting, som nævnes i § 3, medens Bestemmelsen efter Lovforslaget kun omfatter enkelte af dem. — Under Nr. 14 har Udvalget foreslaaet, at et Andragende skal ledsages af Sogneraadets Erklæring om, at Jordlodden er passende, og hvorvidt Andrageren eger sig til at overtage et Husmandsbrug. Hidtil har der fulgt en saadan Erklæring med ethvert Andragende. Det skulde der i Henhold til den gamle Lov, dog ikke hvad Andragere personlige Kvalifikationer angaar. Naar den højtærede Minister har udeladt det i det foreliggende Lovforslag, kommer det jo af, at der er indsat en Bestemmelse om, at Kommissionerne fremtidig skulde besigtige de Husmandsbrug, som oprettes, forinden der gives Andragerne Tilsagn om Statslaan. Dette er sikkert fuldstændig rigtigt, og for saa vidt kunde det jo ogsaa være mindre nødvendigt, at Sogneraadet afgav en Erklæring. Udvalget har dog ment, at det

vilde være vejledende for Kommissionerne at have en saadan Erklæring fra Sogneraadet, og har derfor ønsket den bibeholdt.

Endelig er der af Udvalget stillet Forslag om, at § 20 udgaar. § 20 er en ny Bestemmelse, som ikke findes i den nugældende Lov. Den gaar ud paa at forhindre, at man ved Tilkøb af Jord forandrer Husmandsbrugets økonomiske Karakter. Det kan jo ikke nægtes, at der er nogen Berettigelse dertil, thi det er jo Formaalet at faa virkelige Husmandsbrug oprettede, og det er jo ikke Meningen, at Husmandsbrugene efterhaanden skulde vokse saaledes, at de bleve Gaardmandsbrug. Udvalget har imidlertid ikke ønsket, at denne Paragraf skulde optages i Lovforslaget. For det første tro vi nemlig, at de nugældende Bestemmelser ville være tilstrækkelige til at forhindre det, og det vil sikkert sjælden ske. Ifølge § 17 skal der paa Ejendommen vedligeholdes et almindeligt Jordbrug, Ejeren vil være nødt til at bo der og holde Besætning. Hvis han køber Jord, og det bliver nødvendigt for ham at forøge Bygningerne, vil han saa godt som altid være henvist til at opføre disse Bygninger paa det Husmandsbrug, Staten har Pant i, og han vil da ikke kunne skaffe sig noget nyt Laan paa de Værdier, han sætter i de ny Bygninger, men han vil være henvist til at skaffe sig nyt Laan i de Parceller, han køber til. Det vil derfor være ret vanskeligt for ham at gøre Husmandsbruget til et Gaardmandsbrug, og jeg tror, at der er overmaade ringe Sandsynlighed for, at det vil ske. Den anden og væsentlige Grund til, at Udvalget har ønsket, at Paragraffen skulde udgaa, er den, at Udvalget har været bange for, at den vilde hindre nogle af vore dygtigste og mest indsigtfulde Husmænd i at udvide deres Bedrift til det Omfang, som efter alle de foreliggende Omstændigheder og efter det Standpunkt, hvorpaa de vedkommende staa, kunde være ønskeligt.

Udvalgets øvrige Ændringsforslag tror jeg, som sagt, ikke trænge til nogen videre Omtale. De af Mindretallet stillede Ændringsforslag skal jeg foreløbig ikke udtale mig om, og heller ikke Mindretallets Udtalelser i Betænkningen give mig Anledning til for Øjeblikket at gøre nogen Bemærkning. Derimod skal jeg til Slut nævne nogle enkelte Ting, som Udvalget har haft under Overvejelse, men hvorom der ikke er stillet noget Forslag. Udvalget har saaledes drøftet det Spørgsmaal, hvorvidt der kunde gives Husmænd, som have